

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 134/2020
20.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ из ..., ул., а коју заступа као пуномоћник Миодраг Стишовић, адвокат из ..., ул., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 у 340/2020 од 15.10.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 20.11.2020. године, након испитиног поступка

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УСВАЈА и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 340/2020 од 15.10.2020. године, тако што се:

УСВАЈА приговор предлагача и утврђује да је предлагачу мал. АА из ... повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 5У 3514/19 и обавезује Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка по приговору исплати износ од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

НАЛАЖЕ СЕ судији известиоцу у предмету Управног суда 5У 3514/19 да, у року од 60 дана од дана достављања овог решења Управном суду, предузме радње ради правноснажног решавања наведеног предмета, као и да, у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока, обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

Образложење

Законски заступник мал. предлагача ББ је 30.10.2020. године поднела Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 340/2020 од 15.10.2020. године, којим је одбијен приговор мал. предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 5У 3514/19, као неоснован. Истим решењем одбијен је и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

У жалби се оспоравају разлози на којима је засновано ожалбено решење, уз указивање на судску праксу Европског суда за људска права и Врховног касационог

суда. Истиче се да је решавање предмета управног спора од великог значаја за мал. предлагача који има имплант уграђен у главу и апарат за слух на уху, који искључиво користи систем напајања допуњивим батеријама, па се непоступањем суда у разумном року озбиљно угрожава рехабилитација мал. предлагача, прогрес у говору, социјализација и школовање, а тиме и жеља да се уклопи у друштво. Предлаже се да Врховни касациони суд усвоји поднету жалбу и мал. предлагачу досуди одређене трошкове поступка.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 5У 3514/19, са образложењем да се трајање поступка од подношења тужбе 04.03.2019. године до подношења приговора 17.08.2020. године не може сматрати неразумно дугим, нити повредом права на суђење у разумном року имајући у виду да је суд предузимао радње у претходном поступку. Наводи се и то за време ванредног стања у Републици Србији и због хитног решавања великог

броја предмета заштите изборног права поводом парламентарних, покрајинских и локалних избора одржаних 21. јуна 2020. године, нису постојале објективне могућности за поступање суда у предмету 5У 3514/19.

Врховни касациони суд налази да је Управни суд погрешно закључио да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року, јер из списка предмета произлази да се управни спор односи на оцену законитости коначног решења донетог у управном поступку, који је отпочео подношењем захтева мал. предлагача од 26.11.2015. године за добијање резервних батерија за ушни процесор. Дакле, у питању је решавање захтева за набавку медицинског помагала мал. детету по коме се мора поступати хитно и са посебном пажњом. Врховни касациони суд још једном подсећа да ефикасно поступање суда у управном спору не искључује оцену трајања управног поступка који представља интегрални део поступка решавања о праву предлагача. Позивајући се на став Европског суда за људска права изражен у пресуди *Preto i dr. protiv Italije*, (став 36. пресуде од 08.12.1983. године, број представке 7984/77), Управни суд је заменарио чињеницу да поступак по захтеву мал. предлагача укупно траје скоро пет година и да се при томе ради о поступку за остваривање права из здравственог осигурања мал. детета.

Полазећи од изложеног, Врховни касациони суд је, сагласно члану 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, преиначио првостепено решење, тако што је утврдио да је мал. предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 5У 3514/19, па је, на основу сходном применом одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 4. Закона о парничном поступку, предлагачу досудио трошкове поступка на име састава приговора и жалбе према Тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

С обзиром на то да је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету који није правноснажно решен, Врховни касациони суд је одредио рок од 60 дана за предузимање радње у циљу правноснажног окончања поступка, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић